

Fagersta 2021-11-16

Sammanfattning av erfarenheter från att arbeta för tidig upptäckt av våld – projekt Stoppa våldet.

När personalen i Samordningsteamet fick vetskap om projekt Stoppa våldet så välkomnades arbetssättet. Någon sa: "Äntligen!" Men det fanns naturligtvis också en viss oro och bävan inför hur det skulle gå.

Första steget var att insatspersonalen deltog i utbildning arrangerad av NNS. Flera av förbundets parter hade också arrangerat interna utbildningar om våld i nära relationer. Personalen ville förbereda sig noga och lära sig så mycket som möjligt om vilken hjälp och stöd som finns att få för de som behöver, var stödet finns och hur man kommer i kontakt. I något fall har det dock varit svårt att få korrekt information om vem i kommunen som är kontaktperson vid behov av akut stöd. Flera av insatserna uppger att kommunens kvinnofridssamordnare och samordningsförbundets utvecklingsledare var viktiga resurser i förberedelserna. Insatspersonalen informerade samverkanspartners och knöt kontakt med socialsekreterare från kommunerna. De skapade, bl a med hjälp av socialtjänsten, en broschyr om vilket lokalt stöd som finns att få för våldsutsatta.

I en av insatserna valde de att göra en årsplanering med tidpunkt för att komma igång och under vilka perioder under året som frågorna skulle ställas. De hade nytta av en checklista med "egna ord" som kunde finnas till hands under själva samtalet med deltagaren.

Insatspersonalen har tränat på att introducera frågorna för varandra. Det har bidragit till egen trygghet när frågorna skulle ställas till deltagare. De har också varit noga med att ge tydlig information till deltagarna om syfte med att frågorna ställs. Flera av insatserna ställer frågorna i samband med att deltagaren ändå är på individuellt besök, dvs de har inte bokat tid för att enbart ställa frågor om våld. Det är mer avdramatiserat på så sätt och de tycker att det har fungerat bra. Personal har också berättat att det har varit hjälpsamt att avsätta tid för egen reflektion, för kollegiala samtal och för samtal med närmaste chef om frågor som dykt upp. Flera har tagit tillvara på deltagarnas reflektioner om metoden och utvecklat vidare utifrån det.

Förhållningssättet är att både vara professionell och medmänniska. Viktigt att arbetsplatsen diskuterar och har en beredskap att hantera "det farliga lyssnandet".

Resultatet har visat att näst intill alla deltagare har upplevt våld under sitt liv. Alla tillfrågade deltagare har svarat på frågorna och många tycker att det är mycket bra att frågan lyfts och diskuteras. Någon deltagare har varit i akut behov av hjälp, och här har den samverkan som vuxit fram, delvis pga Stoppa våldet, varit till stor nytta. För insatspersonalen har projektet inneburit kompetensutveckling och att samverkan med kvinnofridssamordnaren och socialförvaltningen utvecklats. Projektet har gjort så att vi fokuserat och uppmärksammat denna viktiga fråga. Ur ett samhällsperspektiv så tror vi att våld och i synnerhet våld i nära relation är en anledning till utanförskap. Frågorna och samtalen om våld innebär också att kunskapen höjs i samhället om vad våld är och sambanden mellan hälsa/ohälsa och erfarenheter av våld.

Reflektioner från deltagare...

- Skönt att få frågor från en person som inte tillhör en myndighet, känns inte lika pressat då tycker jag.
- Guuud vad bra att frågorna ställs!
- Det var faktiskt lättare att svara på frågorna än vad jag trodde.
- Jag har inte öppnat mig kring detta för någon tidigare.
- Det känns mer bekvämt att prata om ämnet än vad jag har trott.

Vårt förbund har under året tagit ett policybeslut att:

"Alla individinsatser som finansieras av Norra Västmanlands Samordningsförbund ska säkerställa att det finns fungerande rutiner och arbetssätt för att systematiskt och återkommande ställa frågor om våld till alla deltagare, samt att nätverk ska finnas med Socialtjänsten och hälso- och sjukvården för att vid behov kunna lotsa deltagare till adekvat stöd".

Denna sammanfattning har gjorts med hjälp av insatspersonalen i de fyra Samordningsteamerna i norra Västmanland,

Genom

Ann Rilegård, Förbundschef, Norra Västmanlands Samordningsförbund